

derfor ikke finde det rigtigt at stemme for det foreliggende Lovforslag, naar det om et Øjeblik kommer til Afstemning.

Jeg skal endnu kun tilføje, at jeg er- kender, at det i høj Grad er en Skønssag, hvad der med Rette kan kaldes fuld Er- statning i et Tilfælde som det forelig- gende, og jeg forstaar derfor ogsaa, at andre kan skønne anderledes, end jeg har skønnet baade til den ene og til den an- den Side, og jeg tvivler ikke om, at alle gaar efter bedste og mest samvittigheds- fulde Skøn. Enhver maa jo i et saadant Tilfælde gaa efter sin egen Opfattelse. Min Opfattelse er, som sagt, den, at jeg ikke kan finde det rigtigt for mit Ved- kommende at stemme for Lovforslaget. Jeg nærer saa megen Tvivl om den fore- slaede Erstatnings Forsvarlighed, at jeg dels af Hensyn til Grundlovens § 82, dels af Hensyn til min Frygt for at rokke ved Ejendomsrettens Ukrænkelighed ikke kan stemme for Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger.

Man kunde med nogen Ret spørge mig, hvorfor jeg ikke i Udvalget har stil- let Ændringsforslag, som giver Udtryk for mit Syn paa Sagen. Dertil skal jeg svare, at jeg hele Tiden havde ventet, at de foreslaede Aflysningsregler vilde komme til Forhandling i Udvalget, men det er de faktisk ikke kommet. Jeg ventede længe, at der i saa Henseende vilde komme Æn- dringsforslag fra det konservative Følge- parti, men der kom intet, og paa det Tidspunkt, da Udvalget sluttede sit Ar- bejde, var Forholdene saa spændte, at der ikke var Spor af rimelig Udsigt til, at et Mæglingforslag vilde kunne gøre nogen som helst Nytte. Maaske kunde det snarere gøre Skade, og derfor fandt jeg det rigtigst at undlade at stille noget Æn- dringsforslag.

Landbrugsministeren (K. Pedersen):

Det ærede Medlem, som nu satte sig, ret- tede et bestemt Spørgsmaal til mig, som jeg straks skal besvare. Forinden vil jeg kun sige til det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth) — idet jeg ikke men- ner, at der er nogen Grund til nu at op- tage en ny Debat om det Spørgsmaal —, at jeg ikke nærer den Frygt for Frem- tiden, som det ærede Medlem nærer, og jeg tror nok, det er medbestemmende for, at den ene af os kan stemme for Forsla- get, medens den anden stemmer imod.

Jeg forstaar ikke, at det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard) kan op- fatte § 3 saaledes, som han opfatter den.

Jeg synes, den er saa klar, som den kan være. Kun for det Tilfælde, der ikke er aftalt, at Yderen skal betale i rede Penge, træffer Lovforslaget Bestemmelse om, hvor- ledes man skal bære sig ad. Men det er noget, der først kommer i anden Række. Naar det ærede Medlem for 8de Kreds har opfattet § 3 saaledes, saa havde der maaske, hvis det ærede Medlem havde stillet Ændringsforslag, været en Mulighed for at komme til en Forstaaelse. Thi naar det ærede Medlem opfatter Forslaget paa den Maade, at Nyderne i alle Til- fælde skal modtage disse Obligationer, som er saa lavt i Kurs for Øjeblikket, til paalydende Værdi, og han vilde stemme for Forslaget, hvis vi havde taget Gennem- snittet af de sidste 10 Aar, 1904—13, og saa givet Tilladelse ifølge Lovforslaget til at indløse med disse 4 pCts Obligationer, saa er der ikke megen Afstand mellem det ærede Medlems Standpunkt og Lovfor- slaget, som det er nu. Jeg synes, at det maa i høj Grad berolige det ærede Medlem, naar han bliver gjort opmærksom paa, at den kapitaliserede Værdi af Arvefæsteaf- giften skal betales i rede Penge, for saa vidt Nyderen kræver det. Det forhøjer jo Beløbet i Øjeblikket med ca. $\frac{1}{8}$.

Der er ogsaa en anden Betragtning, som jeg gerne vil gøre gældende overfor det ærede Medlem. Naar det ærede Med- lem indrømmer, at de høje Kapitelstakster skal vi under disse Forhold ikke regne med, naar vi vil bedømme Aflysningssum- men, hvorfor nævner saa det ærede Med- lem den nuværende Rentefod? Rente- foden var ikke før Krigen den samme som nu, den var lavere, og naar man ikke skal regne med de nuværende høje Kapitel- takster, saa ved jeg i og for sig ikke, hvorfor man skal regne med højere Rente- fod. De to Forhold staar dog i nøje Forbindelse med hinanden, forekommer det mig.

Jeg mener derfor, at naar det ærede Medlem bliver gjort opmærksom paa, at Lovforslagets § 3 skal forstaas, som den ærede Ordfører for Flertallet fremstillede det, saa skulde det berolige det ærede Medlem saaledes, at han alligevel til sy- vende og sidst kunde stemme for Forsla- get, som det er nu. Det gør jo nemlig en væsentlig Forandring, det skal jeg indrømme. Hvis man, samtidig med at man tog de 24 Aars Kapitelstakst, havde stillet Fordring om, at Nyderen skulde nøjes med at faa den kapitaliserede Værdi udbetalt i 4 pCts Obligationer, vilde det have forringet Forslaget i høj Grad. At det ikke har